

SIVILOMBUDSMANNEN

Justis- og beredskapsdepartementet
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO
www.regjeringen.no/id2576521

Vår referanse
2017/3776

Deres referanse
16/5046 - QTN

Vår saksbehandler
Rannveig Bakke Tvedten

Dato
09.02.2018

Høringsuttalelse – endringer i straffegjennomføringsloven mv. – straffegjennomføring med elektronisk kontroll

Det vises til departementets høringsbrev 14. desember 2016, mottatt her 10. november 2017.

Ombudsmannen vil inngi merknad til høringsnotatets forslag til ny bestemmelse i forskrift om straffegjennomføring § 7-4 fjerde ledd annet punktum, som – med noen tilføyelser – viderefører gjeldende forskrift § 7-3 fjerde ledd siste punktum.

Bestemmelsen regulerer straffegjennomføring med elektronisk kontroll der domfelte er dømt for volds- eller seksualforbrytelse mot en person som domfelte bodde eller fortsatt bor sammen med. Etter bestemmelsens ordlyd skal straffegjennomføring med elektronisk kontroll ikke innvilges i slike tilfeller.

I Sivilombudsmannens uttalelse 7. juni 2012 (SOM-2011-2120) påpekte ombudsmannen at ordlyden i nåværende § 7-3 fjerde ledd siste punktum må tolkes mindre restriktivt enn det ordlyden isolert sett tilsier, for å være i samsvar med FNs barnekonvensjon artikkel 3. Etter artikkel 3 plikter kriminalomsorgen å foreta en konkret vurdering av hva som vil være til barnets beste ved alle avgjørelser som berører barn, og å tillegge barnets beste vekt som et grunnleggende hensyn. Etter en naturlig språklig forståelse åpner ikke nåværende § 7-3 i tilstrekkelig grad for en slik skjønnsmessig vurdering der barnets beste kan tillegges en slik vekt.

I etterkant av uttalelsen endret Kriminalomsorgens sentrale forvaltning (KSF) retningslinjene for straffegjennomføring med elektronisk kontroll. Av de reviderte retningslinjene fremgår det at det skal tas hensyn til barnets beste ved vurderingen av om straffegjennomføring med elektronisk kontroll skal innvilges, og at dette også gjelder i tilfeller hvor det straffbare forholdets karakter tilsier at søknad ikke innvilges.

Selv om retningslinjene dermed gjenspeiler det tolkningsresultatet som følger av blant annet Barnekonvensjonen art. 3 og Grunnloven § 104, fremstår det ikke fullt ut tilfredsstillende at man må gå til retningslinjene for å få helt nødvendig veiledning om den skjønnsutøvelsen

som må foretas ved anvendelsen av forskriften § 7-3. Dette ble også påpekt i et avsluttende brev til KSF i den ovennevnte saken, hvor det ble gitt uttrykk for at bestemmelsen burde endres ved neste forskriftsendring. En slik presisering vil bidra til å sikre at hensynet til barnets beste tillegges vekt ved vurderingen av om straffegjennomføring med elektronisk kontroll skal innvilges.

I forbindelse med den nåværende revisjonen bør derfor ordlyden utformes slik at den uttrykkelig gjenspeiler at barnets beste alltid skal være et grunnleggende hensyn dersom avgjørelsen om straffegjennomføring med elektronisk kontroll berører barn. Dette kan for eksempel gjøres gjennom en justering av ordlyden i § 7-4 fjerde ledd i forslaget i høringsnotatet.

Aage Thor Falkanger
sivilombudsmann

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevet underskrift.